

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN

Eucharistieviering Heilig Hartkerk Antwerpen Palmzondag, 14 april 2019, 10 uur

Broeders en zusters,

Hoe kort of hoe lang kan een ‘hosanna!’ duren? In de laatste week van Jezus’ leven duren de ‘hosanna’s!’ maar heel even. Bijzonder kort. Niet langer dan de tijd die Jezus nodig heeft om Jeruzalem binnen te trekken, gezeten op een ezel. Het volk riekt spanning en suspense. Het applaudisseert voor Jezus, als supporters voor hun held. Het zingt een clublied: *‘Gezegend de Koning die komt in de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer in den hoge!’* En Jezus laat het aan zich gebeuren. Hij kent hun hart en hun gemoed. Het is zo oppervlakkig. Hij kan er niet op rekenen.

Het contrast kan niet groter zijn. Op Goede Vrijdag gaat Jezus zijn weg, eenzaam en alleen, van het Laatste Avondmaal naar de Hof van Olijven, van de joodse hogepriester Kafafas naar de Romeinse landvoogd Pilatus, van diens paleis over de kruisweg naar Golgotha. Langs de weg staat flink wat volk, maar amper enkele vrienden. Simon uit Cyrene helpt een eindweegs zijn kruis te dragen. Maria gaat mee tot het einde, tot onder het kruis. Een andere gekruisigde herkent Jezus en neemt Hem in vertrouwen. De apostelen – van hun kant – zijn verdwenen, uit angst of uit schaamte. Tegen deze beproeving is hun vriendschap voor Jezus niet bestand. En God: waar blijft Hij met zijn vriendschap? Is Hij er nog wel? Het zijn ongeveer de laatste woorden die Jezus nog kan stamelen: *‘God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten?’* Eenzaamheid en droefenis kleuren de hemel donker. En Jezus sterft, zoals Hij heeft geleefd: *‘Vader, in uw handen beveel ik mijn geest’*. Dan valt het doek. Het stof daalt neer. Het woord is weer aan de stilte.

De Goede Week gaat over vandaag. Nog steeds trekt Jezus door deze wereld, beladen met zijn kruis. Nog steeds worden goede mensen gestraft en rechtvaardige mensen veroordeeld. Nog steeds spelen mensen verstoppertje wanneer anderen moeten lijden. Nog steeds wassen machthebbers hun handen in onschuld. Nog steeds verkiest de massa spektakel boven oprechtheid. Nog steeds roepen mensen uit diepe nood naar God, die ze missen. Nog steeds blijft een moeder in de buurt van haar stervende zoon. Nog steeds leggen mensen – aan het einde van de rit – hun leven in Gods handen. De Goede Week gaat over vandaag en over ons. Ieder van ons komt deze week wel ergens in beeld, langs de zijkant van de weg die Jezus gaat. Zijn weg is onze weg, en onze weg is zijn weg.

Binnen een week, op Pasen, horen we meer hierover. Wordt vervolgd.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen